

Ef 3 / Luk 10 / 1Kor 14 – liturgie van je leven 1
Opw 464; votum/groet; Ps 100; gebed; WK 289; lezen Ef 3, 14-21 / Luk 10, 38-42 / 1Kor 14, 20-26; preek + poll; LB 971; gebed; gelbel met GK 175b; uitslag poll; collecte; GK 231; zegen
Bergschenhoek 25.9.2022

Wat doe je in de kerk? dia

Het zou een vraag kunnen zijn. Van een buur, collega of klasgenoot. Wat doe jij daar nou, op zondag, in de kerk? De vraag kan uit interesse gesteld worden. Ik ben gewoon benieuwd. Maar misschien ook vanuit bepaalde beeldvorming. Wat is daar nou zo leuk aan op de vroege zondagmorgen? Kerkdiensten hebben niet meteen de naam heel swingend of interessant te zijn.

Misschien vraag jij je het zelf ook wel eens af. Ja, wat doe ik hier eigenlijk? Naar de kerk gaan is niet altijd het makkelijkste onderdeel van geloof. Het kan iets zijn dat er nou eenmaal bij hoort en niet meteen iets waarvan je zegt: wow, daar wil ik er geen een van missen... Op catechisatie wordt het mij regelmatig gevraagd. En als je opgroeiende kinderen hebt, dan hebben ze jou vast ook wel die vraag eens gesteld. Wat doen wij in de kerk? Waarom erheen gaan op zondagmorgen? En wat zeg je dan? Tegen hen, of tegen die collega van jou, of die klasgenoot?

Kerkdiensten willen iets toevoegen aan je geloof. Dat gebeurt. Maar niet altijd. Soms kunnen ze het ook af breken. Reden genoeg om het ons samen af te vragen en erover in gesprek te gaan: wat doen wij in de kerk, waarom houden wij kerkdiensten?

Wij vieren Gods liefde dia

De hemel op aarde. Dat zeg je, als er iets moois, iets groots inbreekt in je leven en jou boven jouw gewone werkelijkheid uittilt. Er komt een soort hemelse lichtstraal in je aardse leven. In Rotterdam is er een tapasrestaurant dat zo heet: De hemel op aarde. De naam belooft dat in de gerechten die je proeft het zal zijn alsof de hemel op aarde komt. Matthijn Buwalda heeft er een liedje over geschreven: over mensen met hun struggles – een beetje hemel op aarde zou zo gek niet zijn, zingt hij dan.

De hemel op aarde. Het zou een goede samenvatting zijn van wat Paulus zegt tegen de lezers van zijn brief. Ook voor hen is de hemel op aarde gekomen. In hun leven tot dan toe – heidense Grieken waren ze, zonder weet van God – is God ingebroken met zijn liefde, met

zijn genade. Hij gaf hen in Jezus Christus zijn Zoon een nieuw leven. Jullie waren dood, heeft Paulus even eerder gezegd, maar nu leven jullie door de genade van God en zijn jullie gered. En nu is Paulus' gebed in dat stukje dat wij lezen: Ik bid dat jullie *'geworteld en gegrondvest'* zullen blijven in die liefde van God. Dat je die liefde altijd zult blijven beseffen. Want dan zul je steeds meer van die liefde ontdekken. Hij zal groter en groter voor je worden. Je zult de hoogte, lengte, breedte en diepte van Gods liefde leren kennen, helemaal vol raken van de goedheid van God. De hemel komt op aarde.

Wat doen wij in de kerk? Heel simpel: Die liefde van God vieren. Vieren hoe God ook hier en nu in jouw en mijn leven, in dat van ons samen inbreekt met zijn liefde. Hij zet de sluisen van de hemel open en laat zijn liefde en ontferming over ons regenen. En wij, wij gaan erin staan, verbazen ons, verwonderen ons over zoveel liefde, over die God die zijn hart voor ons opent. Dat we zeggen: wow, kijk, die God van ons. Hier komt de hemel op aarde. En dat gaan we vieren.

Beleef je het altijd zo? Ik denk het niet. Ik ook niet. Je gaat elke week naar de kerk. Het wordt normaal. Wat je in de kerk doet lijkt soms een voorgedrukt programma, dat week in week uit wordt afgedraaid. Soms ervaar je iets van dat hemelse, soms ook niet. Maar denk er eens over na. Laat je kijk op een kerkdienst vernieuwen. Ook hier, hoe gewoon het ook is, hoe gebrekkig, ook hier gebeurt het. Elke keer. De hemel komt op aarde. God breekt in in onze levens. En wij vieren het, wij vieren Gods liefde!

Daarom komen we samen **dia**

Nou mooi, kun je zeggen: maar moet dat in de kerk? Kan toch ook wel op mezelf. Ja, dat kan zeker. Vaak genoeg ervaren mensen opeens Gods liefde, gewoon ergens, thuis, bij een concert. Heus niet altijd in een kerk. Soms doet een kerkdienst juist het tegenovergestelde. God met zijn liefde komt op afstand te staan, je voelt en ervaart niks.

Kan God alleen maar in een kerkdienst zijn liefde laten ervaren? Natuurlijk niet. God werkt op duizend en één manieren. Maar een kerkdienst kan daar zeker bij horen. In de kerk kan het goed: Gods liefde ontdekken en leren kennen. Omdat je samen bent. Denk aan een concert of aan een voetbalwedstrijd. Alleen naar muziek luisteren is mooi, maar in een concertzaal met een totaalervaring is het intenser. Een voetbalwedstrijd thuis kijken is mooi, maar in het stadion word je er nog meer in ondergedompeld. Een hele stap misschien naar de kerkdienst, maar Gods liefde ontdekken en ervaren – als je het samen doet dan wordt die nog groter en intenser.

Paulus zegt het ook. Gods liefde is iets om samen te ontdekken. *'Samen met alle heiligen'*, zegt Paulus. Niet voor jezelf alleen in je woonkamertje. Maar met de anderen erbij. Met elkaar. Dan zullen jullie Gods liefde pas echt goed leren kennen, volgens Paulus.

Waarom ga je naar de kerk, kan er aan je gevraagd worden. En wat je dan kunt zeggen: zodat ik word bemoedigd in mijn geloof. En dat is ook zo. Maar als dat het enige zou zijn, dan wordt naar de kerk gaan best een individualistisch gebeuren. Het draait om jou en wat jij mee krijgt. En als jij niet zoveel hebt meegekregen, dan was het geen goede dienst.

Tijd om het anders te benaderen. We zijn hier samen. Waarom ga je naar de kerk? Om ons samen met elkaar open te zetten voor Gods liefde. Samen. Een feestje alleen is geen feest. Een kerkdienst voor jezelf en met jezelf is geen kerkdienst. Hier komt God op ons af. Hier ondervinden we samen Gods liefde. We gaan elkaar erop wijzen, wij gaan elkaar ermee bemoedigen, we helpen elkaar, leren van elkaar. We voelen: ik sta er niet alleen voor. Er staat een kerk om mij heen.

Lukt dat altijd? Nee, zeg ik eerlijk. Het lukt niet altijd. Maar het lukt *zeker* niet als we er geen moeite meer voor doen om samen te komen. Hier vieren we Gods liefde, en daarom komen wij *samen*.

Gaan we zitten aan Jezus' voeten dia

Klinkt mooi, vind ik zelf. Staan in die hemelse ruimte van Gods liefde. Er met elkaar in doordrenkt worden, liefde vieren. Maar hoe kom je hier? Vanuit je eigen leven. Een leven waarin we allemaal merken: de praktijk is vaak weerbarstig. Soms weet ik het niet. Of verknal ik het. Vraag ik me af, hoe ik Gods liefde handen en voeten kan geven. Leven vanuit liefde, dichtbij Jezus – dat is voor niemand van ons iets dat je zomaar even doet.

Het wordt je ook niet makkelijk gemaakt. Vind bijvoorbeeld maar eens de tijd en de rust om je op die liefde van God te richten. Stil staan voor Hem, je laten aanspreken, de weg gewezen worden. Je wordt opgeslokt door je bezigheden. Staat altijd 'aan'. Het werk roept, je gezin vraagt aandacht, de kerk komt er vaak ook nog eens bij. De emails stromen binnen, de appjes vliegen je om de oren. Al die prikkels. Al die stemmen. Naar welke moet je luisteren, naar welke niet?

Hoe dan, Jezus volgen? Waar begin ik? Hoe doe ik het, in dat hele leven van mij? Wanneer bezin jij je daarop? Wanneer sta jij stil om geraakt te worden, bemoedigd, aangesproken? Zouden we dan met elkaar ons niet gezegend mogen weten met een kerkdienst op zondag?

Een moment om te zeggen: even alles uit, stil worden, mij laten aanspreken, ons laten richten op God, nieuwe inspiratie krijgen om Jezus te volgen. Alle aandacht voor onze Heer. Wij gaan ons laven aan de bron.

Zo kom ik bij dat bekende tafereel bij Marta en Maria thuis. Marta met haar bezigheden. En Maria aan de voeten van Jezus. Marta krijgt niet een veeg uit de pan: je bent dom bezig. Nee hoor. Marta wordt gewezen op de kern. Die kern heeft Maria gevonden. Het belangrijkste van alles. *Het enig noodzakelijke*, zegt Jezus. Laat dat eens op je inwerken. Zitten aan Jezus' voeten. Leren van Hem. Het enig noodzakelijke.

Verplicht nummer, die kerkdienst? Je kunt er dus ook anders naar kijken. Dat ene moment in de week om te koesteren. Dat ene moment dat we samen krijgen om ons met elkaar even helemaal op Jezus te richten. En vandaar uit gaan we een nieuwe week in. Met frisse moed, nieuw elan. Wij vieren Gods liefde. We komen samen. En we gaan zitten aan de voeten van Jezus.

En geven ons aan elkaar dia

Het laatste: we komen, we gaan zitten aan Jezus' voeten en we geven ons aan elkaar. Ja, want samenkomen, daar heb je elkaar nou eenmaal bij nodig. Samenzijn doe je met anderen. Alleen met jezelf en voor jezelf erbij zijn, dat is geen samenkomen. Samenkomen is altijd wederzijds en met elkaar.

We komen samen bij *God*. We zien de hemel boven ons open gaan. We ontvangen zijn liefde. En wij geven aan Hem ons hart en onze aanbidding. Het is geen eenrichtingsverkeer in de kerk. Ontvangen en geven. Pas dan kom je samen.

Dat brengt mij bij de vraag: Wat kom jij doen: halen of brengen? Het lijkt vaak op halen, vind je niet? Bemoediging halen, nieuwe moed, nieuw inzicht om God te dienen. En iemand anders brengt het naar jou. God. De predikant. Het kan lijken op een supermarkt. Daar *haal* jij je boodschappen, de winkel brengt het soort van naar jou. Als er voor mij maar genoeg te halen is...

Een kerkdienst is anders. Je haalt, maar je brengt ook. Je ontvangt en je geeft. Je ontvangt bemoediging en je geeft bemoediging. Je haalt liefde. Je brengt liefde. Je ontvangt de bijdrage van anderen. Je draagt zelf ook bij aan het geheel. Daarbij kijk ik naar Paulus in 1Korintiërs 14. Een van de weinige plekken in het Nieuwe Testament die een samenkomst

van de gemeente beschrijft. En Paulus zegt daarbij: *Iedereen draagt iets bij*. Dat vind ik veelzeggend. Paulus zegt niet: Iedereen doet mee. Hij zegt: Iedereen draagt bij.

Meedoen, ja, daar begint het mee in een kerkdienst. Meedoen met zingen, met bidden. Dat mag. Maar ook bijdragen. Misschien op een bijzondere manier: techniek, kinderwerk, gebed, muziek. Maar bijdragen kan ook betekenen: jezelf erin geven. In ieder geval beseffen: ik ben onmisbaar voor het geheel. Ik ben nodig met mijn bijdrage. En ik heb anderen nodig voor wat zij bijdragen. Ik vind dat best spannend. Hoe je invulling geeft aan wat Paulus zegt: Iedereen draagt iets bij. Wat betekent dit voor jou? Ben je een 'meedoener' of zie jij jezelf ook als een 'bijdrager'?

Bij liturgie mag je denken aan een soort dans. De kerkdienst als de plek waar je leert dansen. God komt naar ons toe gewerveld, wij vallen in zijn armen. We ontvangen van Hem en geven ons aan Hem. We dansen mee. Bewegen om God heen. We dansen ook met elkaar. We ontvangen elkaar en geven ons aan elkaar. *It takes two to tango*. Zo zijn we hier. Samen in een dans. In ieder geval: we doen onze stinkende best ervoor. We vieren Gods liefde. Daarom komen we samen, gaan we zitten aan Jezus' voeten en geven onszelf aan elkaar!

Slot dia

Weer een poll. Er zijn verschillende manieren om tegen de kerkdienst aan te kijken.

1) *Audiëntie bij de koning*: we naderen voor de troon van God, eren Hem als Koning, er is eerbied en orde,

2) *Huisgezin van God de Vader*: we komen samen als broers en zussen met God als Vader en Jezus als onze oudste broer, kerkdienst als 'familiebijeenkomst',

3) *Lichaam van Christus*: we zijn verbonden aan Jezus als Hoofd en aan elkaar als lichaamsdelen, kerkdienst tot verbinding met Jezus en tot bemoediging van elkaar,

4) *Tempel van de Geest*: we komen samen in aanbidding, zetten onze gaven in voor God en elkaar, er is spontaniteit, openheid en gastvrijheid.

In welke richting zou jij willen dat we groeien?